

عنوان مقاله:

سن سنجی U-Pb و تعیین ترکیب محل منشا گنبد های آداکیتی پساافیولیتی سبزوار

محل انتشار:

فصلنامه پترولوژی، دوره 6، شماره 23 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حبیب اله قاسمی - شاهرود - بلوار دانشگاه - دانشگاه صنعتی شاهرود - دانشکده علوم زمین

لایچنگ میائو - موسسه زمین شناسی و ژئوفیزیک آکادمی علوم چین، پکن، چین

خدیجه جمشیدی - گروه پترولوژی و زمین شناسی اقتصادی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران

خلاصه مقاله:

سنگ های آذرین پساافیولیتی با ترکیب ریولیت/داسیت در داخل مجموعه افیولیتی پهنه سبزوار رخنمون دارند. ماهیت کالک آلکان و آداکیتی پرسیلیس این سنگ ها پیش از این به اثبات رسیده است. این سنگ ها حاوی مقادیر نسبت های ایزوتوپی نخستین $(^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr})$ (۰/۳۸۲ تا ۰/۴۴۴) و (ϵ_{Nd}) (۳/۵ تا ۱۸/۶+) مشابه با ترکیبات بازالت پشته میان اقیانوسی (MORB) هستند. این ویژگی های ایزوتوپی با ترکیبات آداکیتی حاصل از ذوب ورقه های اقیانوسی فرورانده شده سنوزوئیک مطابقت دارد. سن جایگزینی این سنگ ها در پهنه افیولیتی سبزوار از طریق سن سنجی U-Pb با روش SHRIMP II روی کانی زیرکن، حدود ۴۸ میلیون سال به دست آمده است. نتایج نشان می دهد که ماگمای اولیه سازنده سنگ های آداکیتی پهنه سبزوار از ذوب بخشی یک منبع گارنت آمفیولیتی یا اکلوزیتی حاصل از دگرگونی لیتوسفر اقیانوسی فرورانده شده سبزوار در ائوسن آغازین حاصل شده است. تبلور تفریقی ماگما از طریق جدایش بلوری آمفیبول، عامل اصلی در بروز ویژگی های آداکیتی برجسته تر در سنگ های تحول یافته تر (ریولیت ها) بوده است.

کلمات کلیدی:

سن سنجی ایزوتوپی، گنبد ریولیتی/داسیتی، آداکیت، سبزوار، پهنه ایران مرکزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1372310>

